‘Аллаху, удаљи грешке од мене далеко као што си удаљио исток од запада!

Преноси се да је Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ћутао би мало између изговореног текбира и учења Фатихе. Касније сам га упитао: ‘Аллахов Посланиче, жртвовао бих за тебе свога оца и мајку - шта говориш при ћутњи између изговореног текбира и учења (Фатихе)?’ ‘Говорим: اللهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ ‘Аллаху, удаљи грешке од мене далеко као што си удаљио исток од запада! Аллаху мој, очисти ме од погрешки као што се бела хаљина чисти од прљавштине! Аллаху мој, сапери моје погрешке водом, снегом и градом!’“

[صحيح] [متفق عليه]

Након што би Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговорио текбир за намаз, мало би ћутао (не би се чуо) пре него почне са учењем Фатихе. Тада би учио одређене дове отпочињући намаз њима. Једна од дова која се преноси у том контексту јесте: "Аллаху, удаљи грешке од мене далеко као што си удаљио исток од запада! Аллаху мој, очисти ме од погрешки као што се бела хаљина чисти од прљавштине! Аллаху мој, сапери моје погрешке водом, снегом и градом!“ Молио би Аллаха да га удаљи од греха како их не би учинио, као што су удаљени исток и запад. Такође, ако би се десило да учини неки грех, молио би да га очисти као што се уклања прљавштина са беле одеће и да му сапере грешке као што се чисти водом, снегом или градом.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3104